

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 20 lutego 2020 r.

DIH-3.709.48.2019.AB

DECYZJA DIH-3/ 3/2020

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1668 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania od decyzji PO.239.OP.4.2019.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z 17 września 2019 r. (nr akt kontroli: PU.8361.204.2019) wydanej na podstawie art. 104 § 1 oraz 189k § 1 pkt 2 Kpa, na mocy której przedsiębiorcy SELLINI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej, odmówiono rozłożenia na raty administracyjnej kary pieniężnej w łącznej wysokości 10 500 zł (słownie: dziesięć tysięcy pięćset złotych), do której uiszczenia przedsiębiorca został zobowiązany decyzją PO.179.K.3.2019.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 1 lipca 2019 r., **uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej w Warszawie.**

UZASADNIENIE

W dniach 10, 11, 20 i 24 maja 2019 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie przeprowadzili czynności kontrolne w hurtowni (...), należącej do przedsiębiorcy (...).

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” albo „organem pierwszej instancji”, stwierdzili m.in. naruszenie przez ww. przedsiębiorcę obowiązków wynikających z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L z dnia 22 grudnia 2009 r., Nr 342, str. 59 z późn. zm.), zwanej

dalej: „rozporządzeniem nr 1223/2009”, polegające na niewłaściwym oznakowaniu wszystkich 52 poddanych ocenie produktów kosmetycznych. Ponadto w ofercie kontrolowanego przedsiębiorcy stwierdzili 1 partię wyrobów (w ilości 47 sztuk) po upływie daty minimalnej trwałości.

Decyzją PO.179.K.3.2019.PC z dnia 1 lipca 2019 r. Mazowiecki WIIH wymierzył, na podstawie art. 36 ust. 1, art. 41, art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2227) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, przedsiębiorcy (...) karę pieniężną w wysokości:

- 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), za udostępnianie na rynku 52 partii produktów kosmetycznych niewłaściwie oznakowanych,
- 500 zł (słownie: pięćset złotych) – za udostępnianie na rynku 1 partii produktu kosmetycznego po upływie daty minimalnej trwałości.

W dniu 20 sierpnia 2019 r. Mazowiecki WIIH otrzymał wniosek ww. przedsiębiorcy o rozłożenie na raty kary pieniężnej w wysokości 10 500 zł (słownie: dziesięć tysięcy pięćset złotych), pieniężnej wymierzonej przez Mazowieckiego WIIH w Warszawie ww. decyzją PO.179.K.3.2019.PC z dnia 1 lipca 2019 r. W powyższym wniosku strona wskazała, że spółka ma bardzo złą sytuację finansową, obecnie nie przynosi dochodów tylko same straty, w związku z czym nie jest w stanie jednorazowo spłacić całego zadłużenia. Spółka zwróciła się z prośbą o rozłożenie rat na rok, płatnych do 10 każdego miesiąca.

Pismem z 22 sierpnia 2019 r. Mazowiecki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę, że jego wniosek wszczął postępowanie w sprawie rozłożenia na raty kary pieniężnej w łącznej wysokości 10 500 zł wymierzonej decyzją PO.179.K.3.2019.PC z dnia 1 lipca 2019 r. W powyższym piśmie organ pierwszej instancji wezwał stronę do przesłania dokumentów dotyczących majątku oraz zobowiązań firmy, jak również wskazał, że na podstawie art. 189k § 1 Kpa strona winna wskazać, iż zachodzi w przedmiotowej sprawie przypadek uzasadniony ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony do udzielenia stronie ulg w wykonaniu kary administracyjnej, tj. rozłożenia jej na raty. Ponadto pouczył o przysługującym prawie do czynnego wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Placówka pocztowa z uwagi na niepodjęcie korespondencji w terminie, 18 września 2019 r. zwróciła pismo do Mazowieckiego WIIH (do organu wpłynęło 24 września 2019 r.).

Mazowiecki WIIH decyzją PO.239.OP.4.2019.PC z dnia 17 września 2019 r. odmówił przedsiębiorcy (...) rozłożenia na raty administracyjnej kary pieniężnej.

Pismem z dnia 15 października 2019 r. (...), zwane dalej: „przedsiębiorcą”, „stroną postępowania” albo „stroną”, złożyła odwołanie od ww. decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej: „Prezesem UOKiK”. W odwołaniu tym strona wskazała, że nie otrzymała pisma, w którym organ pierwszej instancji wezwał ją do

przedstawienia dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania w przedmiocie rozłożenia na raty kary pieniężnej nałożonej na mocy decyzji PO.179.K.3.2019.PC z 1 lipca 2019 r. Strona twierdzi, że w związku z tym, że nie otrzymała ww. korespondencji, uniemożliwiło jej to wypowiedzenie się w przedmiotowej sprawie oraz dostarczenie niezbędnych dokumentów. Do odwołania strona załączyła dokumenty finansowe za 2018 r. i za pierwsze półrocze 2019 r.

Pismem z 4 listopada 2018 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, przysługuje jej na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługujących uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę (...), od decyzji PO.239.OP.4.2019.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z 17 września 2019 r. (nr akt kontroli: PU.8361.204.2019) wydanej na podstawie art. 104 § 1 oraz 189k § 1 pkt 2 Kpa, na mocy której przedsiębiorcy (...), odmówiono rozłożenia na raty administracyjnej kary pieniężnej w łącznej wysokości 10 500 zł (słownie: dziesięć tysięcy pięćset złotych), do której uiszczenia przedsiębiorca został zobowiązany decyzją PO.179.K.3.2019.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 1 lipca 2019 r.

W toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził analizę akt sprawy, w toku której wydano skarżoną decyzję, uznając że Mazowiecki WIIH naruszył przepisy postępowania określone w Kodeksie postępowania administracyjnego, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 61 § 4 Kpa organ administracji publicznej jest zobowiązany zawiadomić wszystkie osoby będące stronami, w sprawie będącej przedmiotem postępowania wszczynanego z urzędu lub na żądanie jednej ze stron, o wszczęciu postępowania. Przepis niniejszy jest jednym z przejawów realizacji zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, sformułowanej w art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, iż „organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się w przedmiotowej sprawie, co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań”.

Jak wynika z akt kontroli, Mazowiecki WIIH w dniu 20 sierpnia 2019 r. otrzymał pismo przedsiębiorcy (...), zawierające prośbę o rozłożenie kary pieniężnej na raty, z uwagi na ciężką sytuację firmy. Przedsiębiorca wskazał, że sytuacja finansowa firmy w chwili obecnej jest bardzo zła z uwagi na brak klientów, co wiąże się z brakiem pieniędzy na uregulowanie należności oraz mały dochód. Obecnie spółka nie przynosi dochodów, lecz same straty i nie jest w stanie spłacić jednorazowo całego zadłużenia. Firma S(...) zwróciła się z prośbą o rozłożenie rat na rok, płatnych do 10 każdego miesiąca.

Mazowiecki WIIH pismem z 22 sierpnia 2019 r. skierował do przedsiębiorcy (...) Zawiadomienie PO.239.OP.4.2019.PC o wszczęciu na wniosek strony, postępowania administracyjnego dotyczącego rozłożenia na raty administracyjnej kary pieniężnej w łącznej wysokości 10 500 zł, nałożonej na przedsiębiorcę na mocy decyzji ostatecznej z dnia 1 lipca 2019 r. nr PO.179.K.3.2019.PC. Organ w powyższym zawiadomieniu, zwrócił się do przedsiębiorcy o przekazanie dokumentacji i oświadczeń niezbędnych do ustalenia aktualnej sytuacji finansowej przedsiębiorcy, a tym samym rozpatrzenia zasadności wniosku, w terminie 10 dni od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia. Jednocześnie organ poinformował stronę, że na podstawie art. 189k § 1 strona winna wskazać, iż zachodzi w przedmiotowej sprawie przypadek uzasadniony ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony do udzielenia stronie ulgi w wykonaniu kary, tj. rozłożenia jej na raty. Ponadto Mazowiecki WIIH w niniejszym zawiadomieniu powiadomił stronę o przysługującym jej na podstawie art. 10 Kpa prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych.

Zgodnie ze znajdującym się w aktach sprawy potwierdzeniem odbioru oraz informacjami na zwrotnej kopercie, przesyłkę zawierającą ww. zawiadomienie, awizowano dwukrotnie 3 i 11 września 2019 r. Z uwagi na nieodebranie przez przedsiębiorcę w wyznaczonym terminie powyższej korespondencji, Urząd Poczty w Mysiadle podjął decyzję o zwrocie przesyłki 18 września 2019 r. Powyższa przesyłka wpłynęła do Mazowieckiego WIIH w dniu 24 września 2019 r.

Prezes UOKiK podkreśla, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie decyzją PO.239.OP.4.2019.PC odmawiającą rozłożenia na raty administracyjnej kary pieniężnej, wydał w dniu 17 września 2019 r. Analizując akta sprawy Prezes UOKiK zauważył, że organ pierwszej instancji wydał decyzję w ostatnim - 14 dniu, kiedy przedsiębiorca miał jeszcze możliwość odebrania przesyłki zawierającej Zawiadomienie PO.239.OP.4.2019.PC.

Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 19 lipca 2017 r. nr II SA/Wr 67/17, w przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w art. 44 § 2 Kpa, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty pierwszego zawiadomienia (art. 44 § 3 Kpa). Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w art. 44 § 1 Kpa, a pismo pozostawia się w aktach sprawy (art. 44 § 4 Kpa). Sytuacja jak wyżej określana jest mianem fikcji doręczenia. Jednocześnie Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu wskazał, że w przypadku fikcji doręczenia ustanowionej w art. 44 Kpa wymaga się dokładnej realizacji przez organ doręczający (nadawcę) i przez operatora pocztowego ustawowych przesłanek skuteczności tego doręczenia. Szczególne znaczenie ma tutaj należyte udokumentowanie prawidłowości doręczenia, które następuje w formie adnotacji na kopercie przesyłki oraz w treści zwrotnego poświadczenia odbioru.

Prezes UOKiK ponownie wskazuje, że skarżona decyzja została wydana w dniu 17 września 2019 r., tj. w ostatnim - 14 dniu, kiedy przedsiębiorca miał jeszcze możliwość odebrania przesyłki, ponadto stwierdza, że dopiero po otrzymaniu w dniu 24 września 2019 r. korespondencji zwrotnej zawierającej Zawiadomienie PO.239.OP.4.2019.PC z 22 sierpnia 2019 r. organ mógł w pełni ocenić czy zostały spełnione ustawowe przesłanki skuteczności tego doręczenia, a co za tym idzie, czy skutecznie poinformował stronę o wszczęciu postępowania oraz przysługujących jej uprawnieniach związanych z czynnym udziałem strony.

Dokonując analizy zgromadzonych akt sprawy, należy uznać, że w niniejszej sprawie ostatnim dniem okresu jest 17 września 2019 r. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że w dniu wydania przez Mazowieckiego WIIH skarżonej decyzji, nie można uznać fikcji doręczenia, gdyż jeszcze nie upłynął ostatni dzień okresu, a zatem organ naruszył przepisy postępowania administracyjnego. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z art. 61 § 4 Kpa organ administracji publicznej jest zobowiązany zawiadomić wszystkie osoby będące stronami, w sprawie będącej przedmiotem postępowania wszczynanego z urzędu lub na żądanie jednej ze stron, o wszczęciu postępowania, jak również o uprawnieniach wynikających z art. 10 Kpa, co pozwalało by stronie na zapoznanie się z aktami sprawy i czynny udział w postępowaniu, należy uznać, że organ wydając decyzję w dniu 17 września 2019 r. naruszył powyższe przepisy postępowania administracyjnego.

Jednocześnie, jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny siedziba w Warszawie w wyroku z dnia 24 maja 2007 r. sygn. VII SA/Wa 22/07, zgodnie z brzmieniem art. 61 § 1 Kpa postępowanie administracyjne wszczyna się w dwojaki sposób tj. z urzędu lub na wniosek strony. Przyjęte w ww. artykule rozwiązanie nie oznacza dowolności we wszczęciu postępowania z urzędu lub na wniosek strony, bowiem przepis ten musi być interpretowany w związku z przepisami prawa materialnego, które nie tylko wyznaczają rodzaj załatwianych spraw, ale i normują inicjatywę co do powstania stosunku materialnoprawnego danej treści. Przepisy prawa materialnego stanowią zatem, z czyjej inicjatywy może być prowadzone postępowanie administracyjne. Organy administracji publicznej, obowiązane są z urzędu zbadać, czy przepis prawa materialnego daje podstawę do wszczęcia postępowania z urzędu, czy też na wniosek i w obydwu przypadkach, zgodnie z § 4 art. 61 Kpa zawiadomić o tym wszystkie osoby będące stronami w sprawie.

Ponadto organ dokonując analizy zgromadzonego materiału, zauważył że informacja o ulgach, jakie zgodnie z przepisem art. 189k § 3 może udzielić organ na wniosek strony prowadzącej działalność gospodarczą została wskazana dopiero w decyzji PO.239.OP.4.2019.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z 17 września 2019 r. Mając na uwadze treść złożonego przez S(...) wniosku o rozłożenie na raty, nie można wnioskować z jakiej pomocy przedsiębiorca zamierzał skorzystać. W opinii organu drugiej instancji, mając na względzie uregulowania art. 9 Kpa, zasadnym byłoby wskazywanie w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego informacji dotyczących ulg udzielanych przez organy administracji publicznej, oraz w ramach jakiej ulgi organ zamierza rozpatrywać wniosek złożony przez stronę, z uwagi na wskazane w przepisach odrębnych obowiązki nałożone na podmioty ubiegające się o określone ulgi.

Zgodnie z przepisem art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 362) podmiot ubiegający się o pomoc *de minimis* jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy, wszystkich zaświadczeń o pomocy *de minimis* jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy *de minimis* otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie, a także informacji niezbędnych do udzielenia pomocy *de minimis*, dotyczących w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc *de minimis*.

Pomoc publiczna, zgodnie z art. 107 *Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej* (Dz. Urz. UE L 352 z dnia 24 grudnia 2013 r., str. 1) to, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub

przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

Do pomocy publicznej zaliczyć należy także rozłożenie na raty, na wniosek przedsiębiorcy, zapłaty zaległej administracyjnej kary pieniężnej nałożonej decyzją wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Jak wskazuje w wyroku z dnia 28 maja 2019 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie II SA/Rz 284/19 prowadzone przez organ administracji postępowanie musi odpowiadać określonym wymogom procesowym, tak by można było uznać, że wydana w jego następstwie decyzja jest prawidłowa, o ile odpowiada jeszcze odpowiednim unormowaniom prawa materialnego. Zadaniem organu jest więc podjęcie wszelkich możliwych czynności, które niezbędne są do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy i jej załatwienia, przy uwzględnieniu tak interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli (art. 7 KPA). Po wyczerpującym zebraniu potrzebnego w danej sprawie materiału dowodowego organ obowiązany jest do jego rozpatrzenia w całości (art. 77 § 1 KPA), dokonując oceny na podstawie całokształtu tego materiału, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 KPA).

W skarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał, że wziął on pod uwagę „wniosek strony z 20.08.2019 r. i zauważa, że strona nie wypowiedziała się w przedmiotowej sprawie, nie przedstawiła stanowiska oraz nie złożyła wniosków dowodowych, w tym wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania dokumentów potwierdzających aktualną sytuację finansową i materialną strony”.

Prezes UOKiK, odnosząc się do powyższego twierdzenia Mazowieckiego WIIH wskazuje, iż takie sformułowanie jest niewłaściwe, gdyż dzień wydania decyzji tj. 17 września 2020 r. był ostatnim 14 dniem, kiedy przedsiębiorca miał jeszcze możliwość odebrania przesyłki w placówce pocztowej, a więc organ nie posiadał informacji czy przedsiębiorca otrzymał przedmiotowe zawiadomienie PO.239.OP.4.2019.PC w dniu wydania decyzji (zwrócona przesyłka z ww. zawiadomieniem wpłynęła do organu 24 września 2019 r.).

Taki stan faktyczny wskazuje również, że organ nie przeprowadził postępowania administracyjnego w sposób zgodny z przepisami, a tym samym wydał przedmiotową decyzję z naruszeniem przepisów postępowania (art. 61 § 4 oraz 10 Kpa), to jest prawa strony do wypowiedzenia się, co do przeprowadzonych dowodów, które stanowi jedną z gwarancji procesowych zasady czynnego udziału strony w postępowaniu.

Należy jednak również tutaj wskazać, że ustalenie pewnych faktów, zwłaszcza tych, o których wie wyłącznie strona, pozostaje poza zakresem możliwości organu, ważna w tym przypadku

jest inicjatywa strony zmierzająca do aktywnego dostarczania materiału dowodowego. Niemniej jednak zgodnie z art. 77 § 1 kpa organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, czego w tym wypadku organ pierwszej instancji nie uczynił przed wydaniem skarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Organ drugiej instancji zwraca również uwagę, że strona wnosząc odwołanie przedstawiła dowody pozwalające na analizę jej sytuacji majątkowej niezbędnej do oceny czy zachodzą podstawy do udzielenia ulgi. Konieczne jest ponowne przeanalizowanie sprawy przez Mazowieckiego WIIH, ponieważ rozstrzygnięcie sprawy w oparciu o przedstawiony materiał dowodowy przez Prezesa UOKiK oznaczałoby w praktyce, że sprawa podlegałaby rozpoznaniu tylko przez jedną instancję, co naruszałoby zasadę dwuinstancyjności wskazaną w art. 15 Kpa, por. uzasadnienie wyroku NSA z 11 listopada 2019 r. sygn.. akt II OSK 2236/17 „Dopiero przeprowadzenie całego postępowania wyjaśniającego przez organ odwoławczy stanowiłoby niedopuszczalne naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, pozbawiając strony prawa do odwołania (...).”

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż organ pierwszej instancji naruszył ww. przepisy postępowania. W toku ponownego rozpatrywania sprawy Mazowiecki WIIH powinien w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, umożliwić stronie skorzystanie z praw przysługujących jej na podstawie art. 10 Kpa.

Jednocześnie w opinii Prezesa UOKiK zasadnym jest wskazanie stronie, jakich ulg zgodnie z art. 189k § 3 organ administracji publicznej może udzielić na wniosek przedsiębiorcy, jak również jaką ulgę Mazowiecki WIIH bierze pod uwagę rozpatrując wniosek strony o rozłożenie na raty, wskazując przy tym jakie obowiązki, w związku z tym ciążą na stronie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

*Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

(...)